

ΤΡΙΓΛΙΑΝΑ ΝΕΑ

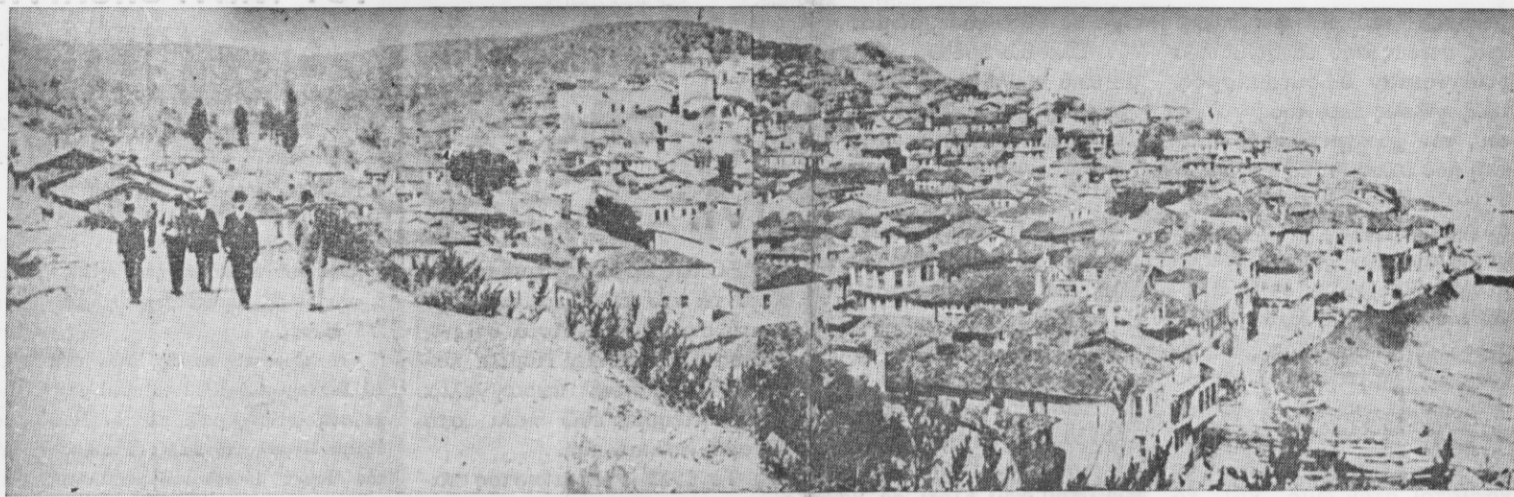
31 Αυγούστου 1981

ΑΡΙΘ. ΦΥΛΛΟΥ 33
ΤΗΛ. 236.206
» 220.484

ΓΡΑΦΕΙΑ:
ΚΟΜΗΝΩΝ 21
ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗ
Τ.Τ. 7061

Εκτύπωση: «Τυποτεχνική»
ΣΤΕΛΛΑ ΚΑΤΕΒΑ
Πλατ. Αγ. Γεωργίου 13
Τηλέφ. 201.840
Εμβόσματα
και δημοσιεύσεις
εις κ. ΓΑΒΡ. ΜΗΤΣΟΥ
Κομνηνών 21, Θεο) νίκη

Εφημερίδα Συλλόγου Τριγλιανών

ΓΕΝΙΚΗ ΑΠΟΨΗ ΤΗΣ ΠΕΡΙΦΗΜΟΥ ΠΟΛΕΩΣ ΤΗΣ ΒΙΘΥΝΙΑΣ ΤΡΙΓΛΙΑΣ

ΕΚΔΙΔΕΤΑΙ
ΑΝΑ ΔΙΜΗΝΟΝ
ΠΑΡΑ ΤΟΥ ΣΥΛΛΟΓΟΥ
ΤΡΙΓΛΙΑΝΩΝ
Υπεύθυνοι:
ΤΟ ΔΙΟΙΚΗΤΙΚΟ
ΣΥΜΒΟΥΛΙΟ
ΤΟΥ ΣΥΛΛΟΓΟΥ
Υπεύθυνος Συντάξεως
ΜΗΤΣΟΥ Ι.

Χρονογράφημα

ΑΣ ΜΑΣ ΣΥΓΧΩΡΕΣΕΙ

● Του κ. Γ. Χατζηναστασίου

Δέν μπαίνω σε ξένα χωράφια. Δικαίωμα, όμως, όποιουδήποτε, να παίρνει θέση σε κοινά ή πανεθνικά θέματα. Και τότε το λόγο τον έχουν, στη συνέχεια, οι ειδικοί.

Η κοινή συνείδηση θεωρεί, ουσιαστικά, "Άγιο, Έκεινον που πρόσφερε τα πάντα για να μην απαρνηθεί, για να ριζώσει βαθύτερα το θρησκευτικό Του «πιστεύω». Πολύ περισσότερο Αυτόν που θυσιάστηκε στους θωμούς μιάς τέτοιας λατρείας. Τί ακόμα χρειάζεται για να θεωρηθεί παρακαθήμενος στο θείο θρόνο; Ο άγωνιστής της θρησκείας; Όχι, τότε, ποιός θα του άμφισβητήσει την αγιότητα;

Και τώρα στο ζουμί: Συμπληρώθηκαν 59 χρόνια από τη Μικρασιατική καταστροφή. Έδω δεν γράφω ιστορία. Άπαραίτητο, όμως, το σκηνικό, στο σημερινό μου χρονογράφημα:

Η Σμύρνη στις φλόγες. Ο Έλληνισμός στριμωγμένος στο χείλος της παραλίας της, αγωνίζεται για να σωθεί σε κάποιο πλεούμενο. Ένας μόνο προσπαθεί, φροντίζει, αγωνίζεται να περισώσει, είναι δυνατόν από τον σκόπιμα καταδιωγμένο ελληνοχριστιανισμό. Ο Μητροπολίτης Σμύρνης Χρυσόστομος, άρνητής την προσφορά της σωτηρίας του. Ο ποιμενάρχης

Τού γίνονται και παρακλητικές προτάσεις, από ξένες προσωπικότητες, να καταφύγει σε κάποιο πλοίο. Ο Τριγλιανός, όμως, Χρυσόστομος Καλαφάτης, ο Μητροπολίτης Σμύρνης Χρυσόστομος, αρνείται την προσφορά της σωτηρίας του. Ο ποιμενάρχης

δέν εγκαταλείπει το ποιμνίο του.

Ξέρει τί τον περιμένει με αυτή του την άρνηση. Γνωρίζει ότι έχει ν' αντικρύσει το μίσος του Νουρετίν. Και...

«Μέσ' στους καπνούς και τις φωτιές κι αν φτερογά η ψυχή, στής Σμύρνης τα χαλάσματα το ράσο σου αν πλανιέται, στους άταφους μένει όραμα, στο γένος προσευχή νοσταλγικού ξεσηκωμού κι ελπίδας που ανάσπείται...»

Φτωχικό μου επίγραμμα, που μπαίνει σε πολλούς ανδριάντες και προτομές του Έθνομάρτυρα και Έρομάρτυρα Χρυσόστομου, σε όλη την Ελλάδα. Άλλά, άφοδ πανελλήνια και διεθνώς, ο Χρυσόστομος θεωρείται, με την τραγική θυσία του για τον χριστιανισμό και την Ελλάδα, Έρομάρτυρας και Έθνομάρτυρας, τί υπολοίπει, τί άπαιτείται, τί χρειάζεται για να αναγνωρισθεί, ΕΠΙΣΗΜΑ και ΤΥΠΙΚΑ, Άγιο;

Άλλωθις η ερώτηση: Πώς θα σκέπτονται όσοι και μελλοντικά πρόκειται να θυσιάστον, γι' αυτόν τον μεγάλο μας λαό, προβλέποντας την άρνηση και την άδιαφορία των μεταγενεστέρων τους, για κάποια άναγνώριση για το όλοκαύτωμά τους;

Μήπως το θέμα της αγιοποίησης του ΜΕΓΑΛΟΥ Χρυσόστομου θίγει την έξωτερική μας πολιτική; Άλλά, μ' αυτό, δέν χτυπιέται το φιλότιμο του ύπεροχου Έλληνισμού, όταν νοιώθει ότι στις εκκλησίες μας δέν υπάρχει το εικόσιμα ενός Μεγαλόμάρτυρα για κάποιο άναμένο κερί, για ένα προσκύνημα;...

Νέο φώς στο μαρτύριο ΤΟΥ ΜΗΤΡΟΠΟΛΙΤΗ ΧΡΥΣΟΣΤΟΜΟΥ

ΣΤΟ μηνιαίο έκκλησιαστικό περιοδικό «Ο Ποιμήν» της μητροπόλεως Μυτιλήνης (Μάρτιος 1979), δημοσιεύθηκε εξαιρετικό ενδιαφέροντος έργασια για τον μαρτυρικό θάνατο του Έρομάρτη της Σμύρνης Χρυσόστομο, που βασίζεται σε άσθεντική μαρτυρία Τουρκού καθηγητή του πανεπιστημίου («Ντροπή για μιάς το τέλος του Χρυσόστομου»).

Για τον Έθνομάρτυρα Μητροπολίτη Σμύρνης Χρυσόστομο (Καλαφάτης), υπάρχει άρκυθής βιβλιογραφία και κείμενα ιστορικά και λογοτεχνικά (δοκίμια, ποιήματα κ.λπ.) από Έλληνες και ξένους. Η δράση του προκάλεσε τον παγκόσμιο θαυμασμό, άπασχόλησε τον παγκόσμιο Τύπο και κορυφαίοι άλλοδαποι δημοσιογράφοι τον άποκάλεσαν «εθνική ήρωα».

Γεννήθηκε το 1867 στην Τρίγλια της Προποντιδας και σπούδασε στη Θεολογική Σχολή της Χάλκης. Άφοδ υπηρέτησε σ' έλη την κλίμακα της Ιερουσάλης, το 1902 εκλέχτηκε παμψηφεί Μητροπολίτης Δράμας. Φεύγοντας άπ' το Πατριαρχείο, όπου υπηρέτησε τότε ως Μέγας Πρωτοσύγκελλος, είπε στον Πατριάρχη Ίωακείμ Γ' αυτά τα προφητικά για το μοιραίο τέλος του λόγια: «Έν έλη τη καρδιά και έν έλη τη διανοία θα υπηρέτησω την Έκκλησίαν και το Γένος και η μίτρα την όποιαν αι άγρια χείρες Σας έναπέθεσαν επί της κεφαλής μου, έν πέρωται ν' άπολώση ποτέ την λαμπηρόνα των λίθων της, θα μεταβληθή εις άκάνθινον στέφανον μάρτυρος Έρομάρτου».

Την πρώτη πατριωτική δράση άπέδειξε στη Δράμα. Το 1910 εκλέχτηκε, πάλι παμψηφεί, Μητροπολίτης Σμύρνης και στη νέα αυτή έδρα του συνέχισε με σπάνιο ζήλο μιά ποιμαντική και εθνική δράση, που θύμιζε «Πατερική μορφή».

Οικοδόμησε πρότυπα σχολεία, έδωσε το Όμιλαιο Παρθενωγαγείο και την Εδωγγελική Σχολή, όργάνωσε σπουδαία για τους φτωχούς και άουλα για τους άστεγους.

Όταν άρχισαν οι διωγμοί των Έλλήνων στο έσωτερικό της Μικράς Ασίας, πρωτοστάτησε στην περίθαλψη των χιλιάδων προσφύγων, που είχαν σωρρεύσει στη Σμύρνη. Κατά την ελληνική κατοχή, ήρθε σε σύγκρουση με τον αυταρχικό άρμυστή Στεργιάδη, καθώς εξακολουθούσε το κοινωφελές έργο του άπέρ της άπελευθέρωσης του Μικρασιατικού Έλληνισμού. Κι όταν άρχισε η Κεμαλική επίθεση, πρωτοστάτησε στην Έπιτροπή Παμμικρασιατικής Άμόνης.

Άς γυρίσουμε τα μάτια μας σ' έναν πανελλήνιο σταθμό μνημόσξης. Πριν 66 άκριβως χρόνια, το Γένος μας γνώριζε την δδονηρότερη συμφορά της ιστορίας του, τη Μικρασιατική καταστροφή, που την είπαν πολλοί σωστά «μεγαλύτερη κι από την άλωση της Πόλης». Σύμφωνα με άστατιστική του Οικουμενικού Πατριαρχείου, έφτασε τις 800 χιλιάδες ο αριθμός των άπολωθέντων σε νεκρούς και άγνοούμενους Έλληνες.

Το τί έσθμιανε αυτή η συμφορά, πολλοί έως το αντίληφθηκαν, αλλά λίγοι το ήμολόγησαν. Γιατί άνάλογα με το τέτοιο του μέγεθος, το κακό δέν κατανοήθηκε κι όποτε μελετήθηκε σοο θα 'πρεπε. Μικρός μόνο αριθμός λογοτεχνών και λογής γραφιάδων έξοδεσαν το μελάνι

πλευρά, άλλες ποικιλμένες με υποθετικές φρικιαστικές λεπτομέρειες κι άλλες έλλιπεις άφου άτόπτες ήμοεθνείς δέν ήταν δυνατόν να ύπήρξαν.

ΚΡΙΤΙΚΗ

ΣΤΟΝ ΤΟΤΕ ΝΟΜΑΡΧΗ

Άλλά νά, που ένα ντοκουμέντο τελείως άγνωστο έμφανίστηκε μόλις πρό τετραετίας, δηλαδή 52 χρόνια μετά τη διάπραξη του ιστορικού έγκλήματος, περισσότερο πιστευτό, γιατί προέρχεται από την Άλλη, την τουρκική πλευρά.

Ένας Τουρκός διανοούμενος, ο καθηγητής πανεπιστημίου Μπιλιγκέ

σοο και από τις τουρκικές άρχές. Οι τουρκικές άρχές άπευθύνονταν πάντα στους ήγηκούς τους όρθόδοξους χριστιανούς μέσω του Χρυσόστομου. Παράλληλα, κι ο βασιλιάς της Ελλάδας άπευθύνόταν στους Έλληνες ήγηκούς της Σμύρνης μέσω του ίδιου προσώπου. Άυτό άποδεικνύεται από πλήθος τηλεγραφήματα και άλλα έγγραφα που είχα για άποστολή τους το βασιλιά της Ελλάδας και άποδέκτη το Χρυσόστομο.

Την εποχή που έλοι οι Έλληνες, μέσα κ' έξω άπ' τη χώρα τους, έτρεχαν πίσω άπ' το ιδανικό της Μεγάλης Ελλάδας, το ότι αυτό το ίδιο ιδανικό είχε κι ο Χρυσόστομος δέν είναι καθόλου παράδοξο. Γιατί την ελληνικότητα του Χρυσόστομου δέν την έπηρεάζε το γεγονός ότι ήταν ήγηκος της Οθωμανικής αυτοκρατορίας και κατά κάποιο τρόπο ένας άνώτερος υπάλληλος αυτού του κράτους.

Για την έχθρότητα του νομάρχη που διάταξε την εκτέλεση (και κυριολεκτικότερα το λυντσάρισμα) του Έθναρχη, ο καθηγητής Ουμάρ άναφέρει:

«Ήταν άναπόφευκτο η έχθρότητα του Νουρετίν πασά έναντι των Ρωμιών να συγκεντρώνεται στο πρόσωπο του Χρυσόστομου, γιατί πριν έρθουν οι Έλληνες στη Σμύρνη, όταν πάλι ο Νουρετίν εκτελούσε χρέη νομάρχη, είχε συγκεντρώσει έπανειλημμένα με τον άρχηγό των Ρωμιών. Ο Χρυσόστομος φερνόταν πάντα με άνοίκειο τρόπο στο τουρκικό κράτος και άγωνιζόταν με κάθε τρόπο —και με την πέμπτη φάλαγγα— να περιέθει η περιοχή της Ίωνίας στο ελληνικό κράτος. Για όσους μάλιστα γνώριζαν το χαρακτήρα του Νουρετίν πασά, δέν είναι άδικαιολόγητη η μετατροπή της έχθρότητάς του σε άσβεστο μίσος.

«Ήδη πριν ακόμα μπει ο τουρκικός στρατός στη Σμύρνη, τόσο αυτοί που άνήκαν στη διοίκηση, σοο και οι προύχοντες Έλληνες, δλοιο σχεδόν είχαν φύγει. Ο Χρυσόστομος είχε έλη την εύχρεία να φύγει μαζί τους. Άκόμη όμως και μετά την είσοδο του Τουρκού στρατιώτη, στις 9 Σεπτεμβρίου 1922 (Σάββατο πρωί 10.30) μπορούσε άρκει να ήθελε, να στείλει είδοποίηση άπό τη Μητρόπολη (δίπλα στην Άγία Φωτεινή), όποτε με την προστασία των Άγγλων στρατιωτών, η και δίχως αυτή, περπαντώντας μερικά μέτρα, να φτάσει στα πολεμικά πλοία των ξένων κρατών. Άυτό τη μικρή διαδρομή μπορούσε να την κάνει με έλη του την άνεση, με το ράσο, με το καλυμμαύχι του, σά να έκανε περίπατο. Έκτος άπ' αυτά, ήταν και πολλοί οι όποιοι του έλεγαν πώς ήταν πραγματική τρέλλα να παραμένει άκόμη στη Σμύρνη και που τον έπείζαν και τον ίκέτευαν να φύγει. Παρ' όλα

της πέννας τους για την περιγραφή και τη διαγράνωση της φρίκης των λίγων άλλ' άξέχαστων είκοσι τετάρων μέσα στα όποια συντελέστηκαν μιά βιβλική γενοκτονία κι ένας άπάνθρωπος ξεριζωμός. Κι άπ' αυτόν το μικρό αριθμό, το μεγαλύτερο ποσοστό άποτελούσαν εκπρόσωποι των ίδιων των παθόντων, πρόσφυγες κι αυτοί και όχι γηγενείς.

Σκηνές έπιμέρους, Ικανές να δώσουν το μέτρο της μέγιστης τραγωδίας εδωχώς, εδωχώς βρέθηκαν άρκετοί να περιγράψουν και να τις παραδώσουν στη δημοσιότητα κι αυτοί είναι κάτι παρά το τίποτα. Μιά τέτοια κορυφαία σκηνή άσύλληπτης άηριότητας ήταν κ' η κατακρεούρηση του Έθναρχη Μητροπολίτη Σμύρνης Χρυσόστομο — παράδειγμα χωρίς προηγούμενο και άνεπαλάμητο πατριωτισμού, αυτοθυσίας και γενναϊότητας. Για το μαρτύριο του Άρχιερέα δημοσιεύθηκαν περιγραφές άπό την ελληνική φυσικά

Ουμάρ, κυκλοφόρησε στην Πόλη, τον Ιούνιο του 1974, ένα βιβλίο με τίτλο «Οι τελευταίες μέρες των Έλλήνων στη Σμύρνη», στο όποιο ένα έκτενές κεφάλαιο είναι άφιερωμένο στο θάνατο του Χρυσόστομου.

Το νέο, αλλά και παράδοξο στην ύπόθεση είναι ότι στο κεφάλαιο αυτό ο καθηγητής Ουμάρ κάνει κριτική του γεγονότος κι άποθίδει ιστορική εθνήνη στον ήθικό άυτοουργό του νομάρχη τότε Νουρετίν πασά για κατάχρηση εξουσίας και για άκατανόητη συμπεριφορά άπέναντι σ' έναν άνισχυρο αντίπαλο, περιβεβλημένο με τη γενική άναγνώριση των ήμοεθνών του σαν ήρωα και σε συνέχεια σά μάρτυρα.

Ο Μητροπολίτης Σμύρνης, γράφει ο Τουρκός καθηγητής, έθεωρείτο άρχηγός των όρθόδοξων Ρωμιών της περιοχής του και μάλιστα (χωρίς να έχει κανέναν έπίσημο χαρακτήρα ο τίτλος αυτός) άναγνωριζόταν τόσο άπό τις ελληνικές

ΤΕΛΕΣΗ ΜΝΗΜΟΣΥΝΟΥ ΓΙΑ ΤΑ ΘΥΜΑΤΑ ΤΗΣ ΜΙΚΡΑΣΙΑΤΙΚΗΣ ΚΑΤΑΣΤΡΟΦΗΣ

Η Ένωση Σμυρναίων Μικρασιατών, ο Σύλλογος Τριγλιανών Θεσσαλονίκης και το παράρτημά του Νέας Τρίγλιας μετά της Άδελφότητας Προκοπιέων, της Άδελφότητας Κιουταχιωτών, της Μορφωτικής Άδελφότητας Μικρασιατών και της Άδελφότητας Νέων Φλογητών έπ' ευκαιρία της 59ης έπετειού της Μικρασιατικής καταστροφής θα τελέσουν στις 13 Σεπτεμβρίου 1981, ώρα 10.30 π.μ., στον ιερό ναό της Άγίας Σοφίας άρχιερατικό μνημόσυνο για τον έθνομάρτυρα Χρυσόστομο Σμύρνης και τους ιεράρχες Άμρόσιο Μοσχονησίω, Γρηγόριο Κυδωνιών, Προκόπιο Ίκονίου, Εύθωμιο

Ζήλων, τους προσκόπους Άϊδινίου και Σωκίων ως και για όλους τους ήρωικούς πεσόντας και για όλα τα θύματα της Μικρασιατικής καταστροφής.

Στο μνημόσυνο θα χοροστατήσει ο παναγιώτατος μητροπολίτης Θεσσαλονίκης κ. Παντελεήμων, ο όποιος σε σύντομη όμιλία του θα ξείρει τη θυσία των θυμάτων.

Μετά το μνημόσυνο ο μητροπολίτης και το έκκλησιασμά θα μεταθούν στο χώρο προ του άδριάντος του Χρυσόστομου παρά την πλατεία Άγίας Σοφίας, όπου θα κατατεθούν στεφάνια άπό τα Μικρασιατικά σωματεία.

ΑΝΑΜΝΗΣΕΙΣ ΤΡΙΓΛΙΑΝΩΝ

ΘΥΜΑΜΑΙ

Του κ. 'Αθ. Πιστικίδη

Αύγουστος 1926, 5 του μηνός, παραμονή του Σωτήρος, ένα 8χρονο προσφυγάκι προσιθίζεται μαζί με την οικογένειά του στους κατοίκους της Ραφήνας. Έρχεται από το Σουφλάρι (τή Νέα Τρίγλια), όπου έζησε και εκεί δύο φρικτά, προσφυγικά χρόνια, χρόνια δυστυχίας και απόλυτης ένδειας. Μέσα στο υπόγειο του μετοχιού τον ένα χρόνο και τον άλλο στο νεόκτιστο προσφυγικό σπίτι του συνοικισμού.

Μαζί με όλες τις δυσάρεστες εκείνες ανάμνησεις, που είναι σε όλους τους παλιούς γνωστές, είναι και ο χαμός, ο θάνατος του μεγαλύτερου αδερφού του από έλονοσία, που θάφτηκε τότε στο μικρό νεκροταφείο του Άη Θανάση πάνω στα έντόπια και κοντά στο Μετόχι. Φιλήμωνα τον έλεγαν και ήταν το 7ο μέλος της προσφυγικής γνήσιας Τριγλιανής οικογένειας.

Το προσφυγάκι θλίπει περίεργα γύρω του, του άρεσε ο καινούργιος τόπος που θα κατοικήσει και νιώθει πως θα τον αγαπήσει. Βλέπει τη θάλασσα, το λιμανάκι, πεύκα, πολύ πράσινο που δεν τ' έθλεπε αυτά στο τότε Σουφλάρι και νιώθει μια ευχαρίστηση, μια ικανοποίηση αλλά τ' αμάτια του δεν σταματούν να δακρύζουν και ο νους του να είναι πάντα εκεί πάνω στο Σουφλάρι, γιατί εκεί άφησε το μικρό παιδί το μεγάλο είναι του, την ψυχή του, την καρδιά του, τον πατέρα, τη μητέρα, τ' αγαπημένα του αδέρφια, τ' αδέρφια του και όλες τις αγάπες και τις εμπειρίες της σύντομης ως τότε ζωής του. Γιατί στη Ραφήνα έφτασε εκείνο το αβγουστιάτικο απόγευμα πια σμένο από το χέρι του θείου του, του αδερφού της μητέρας του, που δεν είχε παιδιά και το πήρε κοντά του, μαζί με την άρρωστη και κατάκοιτη γυναίκα του, την αγία εκείνη γυναίκα, τη θεία Σμαρβό.

Βλέπει αχόρταγα τη Ραφήνα και από την πρώτη στιγμή αρχίζει να την αγαπά. Και εδώ ακόμη δουλεύουν τ' α συνεργεία της Ε.Α.Π. αποτελειώνοντας τ' α τελευταία σπίτια του συνοικισμού. Ο νους και η σκέψη του όμως γυρίζουν συνεχώς εκεί πίσω στο Σουφλάρι που είναι τ' α αγαπημένα του πρόσωπα και τ' α ματάκια του μικρού είναι συνεχώς δακρυομένα.

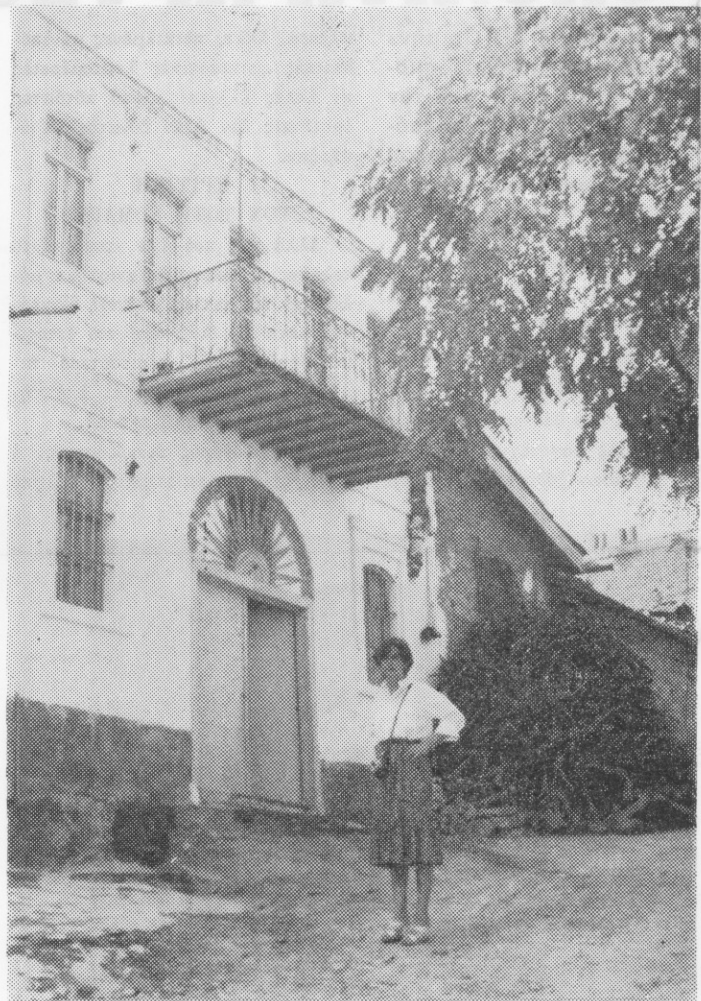
Εκεί πρωτογνώρισε το σχολείο 1η και 2η δημοτικού, θυμάται τ' α δασκάλα του την κυρά Μαρία, τ' α δασκαλό του κύριο Καρρά και τ' α αξέχαστο διευθυντή του δημοτικού τ' ον κ. Μιλτιάδη Παπαλεξανδρή, τ' ον Τριγλιανό δασκαλό που κανείς από όσους τ' ον γνώρισαν δεν μπορεί, είναι βέβαια, να τ' ον ξεχάσει.

Θυμάται τ' α ξαδέφια του, τ' ον Ζαφείρη και τ' ον Άλέκο, τ' ον Παναγή και τ' ον Θανάση, τ' ον Σταύρο και τ' ον Πάνο, τ' α ξαδέλφια του Χρυσή, Εύθυμία, Κατίνα, Εύταλία, Ζωή, Άννα, Μαίρη και τ' οσα άλλα, όλα συνομήλικοι φίλοι και σχεδόν συμμαθητές και αδελφωμένα όλα στη δυστυχία της προσφυγιάς.

Τ' α γειτονόπουλα και φίλους στα παιχνίδια, τ' ον Χιράλαμπο και τ' ον Άχιλλέα, τ' ον Αναστάση και τ' ον Μπαλάση και όλους τ' ος άλλους. Θυμάται τ' α παιχνίδια τους μπροστά στο σπίτι του Άλέ-

ξανδρου του Κάλφα πάνω στις στίβες από τ' α ξύλα που φτιάχονταν ο συνοικισμός, τ' ος φίλους του, τ' ος γονείς του, τ' ον μακαρίτη τ' ον Ήρακλη που σκοτώθηκε στη Νέα Θανάσια και τ' ον μικρότερο Άντώνη, ξαδέφια κι αυτά και γύρω από τ' ον χαζενέ (δεξαμενή). Παιχνίδια στην άλανα του Μετοχιού και στο περιβόλι του Νέστωρα. Θυμάται τ' ο λιοτρίβι του μετοχιού που γύριζε τ' α θρβες πέτρες τ' ο άλογο με τ' α δεμένα μάτια και μπροστά του με τ' ο καπίστρι στ' ον ώμο και τ' ο φτυάρι στα χέρια ο θείος Μπαλάσης να αναποδογυρίζει συνεχώς και με ρυθμό τ' ο χαμουρί της έλιας.

Θυμάται τ' ο γέρο Σγουρη με τ' η θράκα στη γειτονιά μας που καλίωνε τ' α λόγια

Ένα χαρακτηριστικό σπίτι της Παλιής Τρίγλιας όπως είναι σήμερα, του Ίουστίνου Τακά και προηγούμενα του παππού του Ίουστίνου Σάπαρη, πατέρα τ' ον γνωστών ευεργετών Ίωάννου και Χρυσόστομου Σάπαρη. Χτισμένο στους πρόποδες τ' ο λόφου Σταυροβίδι δεσπόζει το μεγαλό και μεγάλο μέρος τ' ο χωριού. (Από τ' ο αρχείο τ' ο κ. Σταύρου Μαθιά)

και τ' ο φαινότανε σπουδαίο τ' ο χτύπημα τ' ο σφυριού μια στο καρφή και μια στο πέταλο.

Θυμάται τ' ο καφενείο τ' ο θείου του στο νοικιασμένο μαγαζι τ' ο Μακασίκη, άν θυμάται καλά στο ύψος τ' ο σπιτιού τ' ο Κάλφα και δεξιά όπως ανηφορίζομαι για τ' ο μετόχι.

Πιτσιρίκος τριγύριζε μέσα στο καφενείο και μάζευε κανένα άδειο φυλλάκι και για να κάνει κανένα θέλημα τ' ον πελατών και τ' ο θέλημα ήταν στερεότυπο: «Έλα δω θρέσύ, πάεσαι στο Κολοφωτιά να με πάρεις μια κόλλα για άετό...». Ή κόλλα για άετό ήταν ή φιλή χρωματιστή κόλλα που κοβόταν άμέσως πάνω στο τραπέζι για να γίνει κατάλληλα κομματάκια για τ' ο στρίψιμο τ' ο λαθραίου τσιγάρου.

Άγοραστά τσιγάρα κάπνιζαν σχεδόν μόνον ο Κάλφας και ο δάσκαλος ο Μιλτιάδης. Έθλεπε τ' ο χωματένιο πάτωμα τ' ο καφενείου γεμάτο από τ' α αποτσίγαρα, κίτρινα, κόκκινα, πράσινα, πορτοκαλιά και άλλα χρώματα και ήξερες τ' ος ήταν τ' ο καθένας αποτσίγαρο, γιατί ο καθένας

είχε τ' ο δικό του χρώμα. «Έλα δω θρέ Θ...ό, πάρε με από τ' ον Δημήτρη τ' ον Κολοφωτιά μια κόλλα».

Άλλος τ' ον ήθελε από τ' ον Χατζηαναστάση τ' ον κόλλα του.

Και τ' ο παιδάκι έτρεχε ξυπόλητο να πάρει τ' ον κόλλα από τ' ον Χατζηαναστάση, που συνεχώς με τ' η σέσουλα ανάκατευε τ' α λιγοστά όσπρια στα σακιά ή από τ' ον μπάρμπα Δημήτρη τ' ον Κολοφωτιά (Νικολάκογλου) που είχε τ' ο μπακαλικάκι του δίπλα στο Χρήστου τ' ον Κιότι τ' ο καφενείο και κάπνιζε πάντα νωχελικά κάτω από τ' ο τσαρδάκι τ' ον Κιότι τ' ον ναργιλέ του.

Κάπου εκεί ανάμεσα είχε φτιάξει και ένα πεταλωτίδικο ο γιός τ' ο Σγουρη και πιό κάτω τ' ο τσαγκαράδικο τ' ο

Χατζή τ' ο Κουτουρά (Χατζηπαππού).

Συχνά στο Κιότι μερικοί έπιναν τ' ο ούζάκι τ' ος και τότε ή λατέρνα τ' ον Κιότι μάζευε γύρω όλη τ' η μαριίδα τ' ης εποχής. Άλλα ή πιό μερακλήδικη λατέρνα ήταν επάνω ψηλά στα τελευταία σπίτια, κοντά στο Μετόχι, στο καφενείο και ούζερί τ' ης εποχής τ' ο Δημήτρη τ' ο Ίπριλη που ήταν και γαμπρός τ' ο Χρήστου τ' ο Κιότι. Εκεί τ' α θραδάκια ή μαριίδα τ' ης γειτονιάς μαζεύομασταν να καμαρώσομαι τ' α παλικάρια τ' ης εποχής που χόρευαν με πραγματικό μεράκι τ' ο χασασέρβικο, τ' ον Ίμπριλη, τ' ον Μοσκοθή, τ' ον Κρυστάλλη κ.ά. Άλήθεια που βρισκότανε αυτό τ' ο κέφι μέσα σε τ' οση δυστυχία; Αυτό δείχνει τ' η μεγάλη καρδιά τ' ον Μικρασιατών, τ' η μεγάλη καρδιά τ' ον Τριγλιανών.

Όλη τ' η μέρα έκοθαν πλίνθους για να χτίσουν ένα δωμάτιο για να θάλουν τ' ο κεφάλι τ' ος μέσα και τ' ο θράου είχαν διάθεση να χορεύουν στο Ίμπριλη και στο Κιότι.

Θυμάται τ' ον γιατρό τ' ον Α. Σύνεχεια στην 4η σελίδα

Λαογραφικά

Τρίγλια-Μουδανιά τ' ης Μ. Ασίας

Όπως είναι σήμερα τ' ο ένα κοντά στο άλλο, τ' ο ίδιο ήταν και στη Μικρά Άσία στις ίδιες αποστάσεις. Νόμιζε κανείς πως ήταν παραγγελία να σμιξούμε εδώ πάλι στο νομό Χαλκιδικής.

Το 1923 ο αείμνηστος πατριώτης μας δεσπότης Καμπανιάς ήρθε εδώ στη Χαλκιδική με μια έπιτροπή αποτελούμενη από πατριώτες μας Τριγλιανούς και γύρισαν όλη τ' ην περιοχή τ' ης Καλαμαριάς για να διαλέξουν σε πια τοποθεσία θα χτιστεί ή Νέα Τρίγλια. Γύρισαν όλα τ' α παλλοτριωμένα μετόχια τ' ης Καλαμαριάς. Πήγαν και στα σημερινά Νέα Μουδανιά όπου τ' ο άπέραντο αυτό κτήμα, φυτευμένο με λιόδεντρα, δεν ήταν καλογεμικό, αλλά ένός Τούρκου μπέη.

Ή έπιτροπή δεν τ' ο θρήκε κατάλληλο, γιατί στην περιοχή αυτή υπήρχαν πολλά λιμνάζοντα νερά και υπήρχαν πάρα πολλά κουνούπια. Και στο Σουφλάρι (Νέα Τρίγλια) υπήρχαν, αλλά πολύ λιγότερα, γιατί τότε σ' όλη τ' ην περιοχή τ' ης Καλαμαριάς, όπου υπήρχαν μοναστηριακά μετόχια, υπήρχαν και πολλά βοοειδεί ζώα, για τ' ην καλλιέργεια τ' ης γ' ης. Αυτά τ' α ζώα θέλαν βέβαια νερό και νερό τότε στη Χαλκιδική δεν υπήρχε, ήταν ξηρότοπος, γι' αυτό αναγκαστικά έκαναν σε πολλές περιοχές μικρές λιμνούλες, τ' ης λεγόμενες μπάρες, όπου μάζευαν νερό από τ' ο χειμώνα, ακόμα και από τ' ο καλοκαίρι, όταν έπεφτε πολλή θροχή. Τώρα φανταστείτε αυτό τ' ο στάσιμο νερό τ' ο κουνούπι έκανε τ' ο καλοκαίρι, κι έτσι από τ' ην έλονοσία κατά τ' ην εποχή εκείνη πέθανε πολλός κόσμος και προπάντων οι πρόσφυγες που δεν ήταν συνηθισμένοι στο κλίμα.

Γι' αυτό και οι Τριγλιανοί θρήκαν κατάλληλη τ' ην περιοχή αυτή και χτίστηκε ή Νέα Τρίγλια.

Άλλα ξεφύγαμε όμως από τ' ο θέμα. Ή Παλιά Τρίγλια ήταν τόπος παραγωγικός και όχι έμπορικός. Οι Τριγλιανοί αγαπούσαν τ' α κτήματα και προπάντων τ' ην έλαια παραγωγή και τ' η συροτροφία (κουκούλια). Έπίσης ήταν πολύ προοδευμένοι και στα γράμματα. Ή Τρίγλια έχει θγάλε πολλούς έπιστήμονες, διανοούμενους, ακόμα δε και ένα πλήθος από ιεράρχες.

Τώρα να πούμε και μερικά για τ' α Παλιά Μουδανιά τ' ης Μικράς Άσίας. Τ' α Μουδανιά ήταν τ' ο επίπενο τ' ο νομού Προύσσας. Στο λιμάνι τ' ον Μουδανιών φόρτωναν και ξεφόρτωναν έμπορεύματα. Ή έλια τ' ης Τρίγλιας θ' α περνούσε από τ' η σκάλα τ' ον Μουδανιών για να πάει στην Κωνσταντινούπολη. Έπίσης από τ' α κουκούλια, γιατί υπήρχαν έργοστάσια μεταξουργίας κι έτσι Μουδανιώτες υπήρχαν πολύ λίγοι αλλά άσχολοι τ' ην τ' ην καλλιέργεια τ' ης γ' ης, τ' ο πλείστον ήταν έσνάφια (έπαγγελματίες).

ΣΤΑΥΡΟΣ Δ. ΜΑΡΓΑΡΙΤΗΣ
Νέα Τρίγλια Χαλκιδικής

ΝΕΟ ΦΩΣ ΣΤΟ ΜΑΡΤΥΡΙΟ ΤΟΥ ΜΗΤΡΟΠΟΛΙΤΗ ΧΡΥΣΟΣΤΟΜΟΥ

Σύνεχεια από τ' ην 1η σελίδα
αυτά όμως δεν έδραπέτευσε. Σ' αυτές τις μαύρες μέρες τ' ης Ιστορίας του ήθελε να μείνει κ' έμεινε κοντά στος Ρωμιούς τ' ης Σμύρνης. Άραγε από γενναιότητα ή από κακή εκτίμηση τ' ον κινδύνου; Αυτό ποτέ κανείς δεν θ' α μάθει».

Αυτά που έπακολούθησαν ήταν ή έπωδος ένός αιματοδρόχου ήρωικού έπους:

«Ο Νουρεττίν πασάς, όταν στις 10 Σεπτεμβρίου 1922 τ' ο πρωί μπήκε στη Σμύρνη μαζί με τ' ον Μουσταφά Κεμάλ, τ' ο Φεβζί Τσακμάκ, τ' ον Ίσμετ Ίνονου και με άλλους Τούρκους στρατηγούς, ανέλαβε πάλι τ' α καθήκοντα τ' ον νομάρχη. Τ' ην έδια κι όλας μέρα, ή πρώτη του δουλειά ήταν να καλέσει τ' ον Χρυσόστομο στη Νομαρχία. Καθάσθηδες έτρεξαν στη Μητρόπολη και μετέδωσαν τ' ην πρόσκληση τ' ο πασά. Ο Χρυσόστομος ψύχραμος, τ' ος άκολούθησε κοντά στον κύριό τ' ος. Τ' ην έδια ώρα κι άλλοι προύχοντες τ' ον Ρωμιών συγκεντρώνονταν προσκαλεσμένοι κι αυτοί στη Νομαρχία.

Με κλειστές πόρτες άρχισε μια συνομιλία, που τ' ο περιεχόμενο τ' ης δε μαθεύτηκε ποτέ. «Ό,τι λέχτηκε από τ' ο νομάρχη κι άπ' τ' ο δεσπότη ή κι άπ' τ' ος δημογέροντες δεν άνακοινώθηκε πουθενά. Αυτό που έγινε γνωστό είναι ότι ούτε ο Χρυσόστομος ούτε οι άλλοι που στην έκαν στη Νομαρχία έξαναγήσαν άπ' αυτήν έλεύθεροι. Μαθεύτηκε μονάχα ότι ο Νουρεττίν πασάς στη συνέχεια φώναξε τ' ο δήμιο Άλη Άγά και τ' ο έδωσε αυτή τ' η διαταγή, δείχνοντας τ' ο Μητροπολίτη: «Πάρετον και, προσέχοντας μ' ην πάθει τίποτα, εκτέλεσε τ' ην άπόφαση!».

«Ο Άλη Άγάς μ' ης περιγράφει τ' ο θάνατο τ' ο Χρυσόστομου στα άπομνημονεύματά του που δημοσιεύθηκαν μετά τ' ο θάνατό του στην έφημερίδα «Γενή Άσ' ηρ» τ' ο 1973, διατυπωμένα από τ' ο δημοσιογράφο Σαμσ' η Κατιλάν: «Ο παπάς, λέει, έδηγήθηκε με συνοδεία φρουρών στη θέση Μαμαζγκάχ, όπου θ' α τον κρέμαζαν. Όσο που να φτάσει όμως εκεί, καθώς ή συνοδεία προχωρούσε, μαζεύονταν έλο και περισσότεροι μαινόμενοι όχλος, σε βαθμό που να δημιουργείται επικίνδυνη άτμόσφαιρα. Μόλις φτάσαμε στο Γκιχ Μιναρέ, ο όχλος έγινε άσυγκράτητα έπιθετικός: «Αυτ' ον τ' ον γκαούρη, τ' ον προδότη, τ' ον έχθρό τ' ον λαού μας —φύρνονταν από παντού— άφήστε τον να τ' ον κανονίσει έμεις!». Δεν προφτάσαμε να φέρουμε αντίσταση και ξαφνικά χάσαμε μέσο από τ' α χέρια μας τ' ον παπά και άμέσως μετά κι από τ' α μάτια μας. Τ' ο σώμα του είχε γίνει κομματάκια - κομματάκια...».

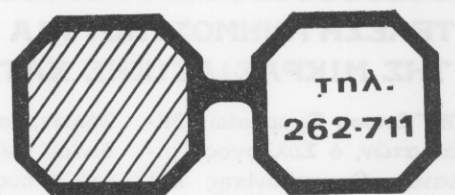
Στ' ο σημείο αυτό, όπως και σε

όρισμένα άλλα ακόμα, ο καθηγητής Ουμάρ διαπιστώνει ότι είναι λανθασμένα τ' α περιγραφόμενα από τ' ον Άλη Άγά. Και διαμαρτύρεται διορθώνοντας:

«Δεν υπάρχει, γράφει, καμιά πηγή που να θεσπιώνει ότι ο Χρυσόστομος δικάστηκε και καταδικάστηκε σε άπαγχονισμό. Συνεπώς ο Νουρεττίν δεν μπορεί να έδωσε έντολή στο δήμιο να δηγήσει τ' ον κρατούμενο στον τόπο τ' ης εκτέλεσως. Ή μόνη διαταγή που μπορεί να είχε δώσει ο θανάσιμος έχθρός τ' ο Ρωμιού ήγγετι είναι να τ' ον περιφέρει μέσα σε κεντρικούς όρμους, σε τρόπο που να προκαλέσει τ' ον μαινόμενο από πανηγυρικό παραλήρημα όχλο να τ' ον τ' ον άρπάξει και να τ' ον λυντσάσει. Είναι καθαρή άφέλεια να υποστηρίξει κανένας σοβαρά ότι κι άν ακόμα ο Χρυσόστομος δικαζόταν από έναν νικηφόρο στρατό, θ' α καταδικαζόταν σαν κοινός προδότης. Ποιός από μ' ης στη θέση του θ' α φερνόταν διαφορετικά; Ή περίπτωση φέρνει στο νου τ' ον τραγικό παραλήρημα άνάμεσα στη μοίρα τ' ον πρόδρομου τ' ον τούρκικου ιδεολογίου Χασάν Ταχσίν Ρεζέη και τ' ον «Έλληνα ιδεαλιστή Χρυσόστομο. Όμως ο Χασάν Ταχσίν μόνος του έμπρός σ' ένα τάγμα εδώνων έριε τ' ην πρώτη σφαίρα τ' ον τουρκικού άπελευθερωτικού πολέμου, θυσιάζοντας τ' η ζωή του για ένα ιδανικό, τ' ο Ίδιο κι ο Χρυσόστομος, ενώ μπορούσε να φύγει άνερόχλητος άπ' τ' η Σμύρνη μαζί με τ' ον ελληνικό στρατό, έμεινε κοντά στο ποίμνιο τ' ον περιμένοντας τ' ον βέβαιο θάνατο. Και οι δυο πέτυχαν τ' ο στόχο τ' ος και πέτισαν τ' ο χόθει τίποτα, εκτέλεσε τ' ην άπόφαση!».

«Ο Τούρκος πανεπιστημιακός δάσκαλος, άφοδ βασανίζει τ' ο θέμα του με πολυσέλιδος συλλογισμό, κλείνει τ' ο βιβλίο του μ' ένα συμπέρασμα, που άποκαλύπτει τ' ο φρόνημα ένός βέρου οθμανιστή: «Έμεις —λέει— Τούρκοι! Τούρκοι! Τούρκοι, είμαστε δυο φτωχοί λαοί, οι όποιοι, από αιώνες τώρα, θέλοντας και μ' η, ζούμε ο ένας κοντά στον άλλο. Υποφέραμε πολύ στο παρελθόν, χρησιμοποιώντας τ' α χέρια μας για να χτυπιόμαστε, ενώ μπορούσαμε μ' αυτά να όργαζόμαστε τ' ην πλοσία γ' η που πατούσαμε συντροφικά και να μοιραζόμαστε τ' ο ψωμί που θ' α μ' ης έδινε. Αυτό ή Ιστορία δε μ' ης τ' ο επέτρεψε. Μ' ης χάρισε πάντα τ' ο μυαλό. Όμως, μια μέρα θ' α μπορούσαμε να δομ' ης ότι τ' ον δυο τ' ο αίμα, που γύθηκε, είχε τ' ο Ίδιο χρώμα. Αυτή τ' η μέρα τ' ο μυαλό τ' ον ανθρώπου, που δε μπόρεσε να κυριαρχήσει στο παρελθόν, θ' α ποτελέσει τ' ην άπαρχή τ' ης κυριαρχίας τ' ο στο μέλλον».

όπτικά

Β. ΗΡΑΚΛΕΙΟΥ 28 α
• Στοά όδοντιατρικής σαρρή
• Έναντι ΜΟΔΙΑΝΟΥ.

ΕΙΣΟΔΕΙΑ ΧΡΥΣ. ΛΕΟΥ
Δικηγόρος
Γραφείον: Σταδίου 49-Μέγαρο Γουτάκη
4ος όροφος - Τηλ. 3214977 - ΑΘΗΝΑΙ
Οικία: Στεφ. Πέρη 22 - Ραφήνα
Τηλέφ. (0294) 23 451

Μικρές ειδήσεις... καί έντυπώσεις

Άγροτικά θέματα

Στη νότια Χαλκιδική, όπως διαπιστώθηκε, ευνοϊκή η ελαιοκαρπία και η άχλασοπαρκαγωγή. Από την αρχή που ήρθε ως πρόσφυγες στο νομό Χαλκιδικής, παρατηρούσαμε μέσα σε δασώδεις περιοχές να φυτρώνουν από μόνες τους κορνιτζιές (άγριο-αχλαδιές) και άγριοειλιές. Άρα λοιπόν ο τόπος αυτός ευνοούσε αυτά τα προϊόντα, που τόσα χρόνια όμως ο κόσμος δεν ασχολήθηκε τόσο με αυτά τα είδη, εκτός θέβαια από τα παλιά λιοτόπια που υπήρχαν από ανέκαθεν.

Μεταπολεμικά όμως παρατηρείται από τους νέους ανθρώπους να ενδιαφέρονται για την ελαιοδενδροκαλλιέργεια, διότι όχι μόνον ο καρπός της ελιάς είναι χρησιμότερος και πανάκριβος αλλά και ως δέντρο ή ζωή του διαρκεί εκατοντάδες χρόνια.

Οι παλαιότεροι Τριγλιανοί έβαλαν πολλά δέντρα μετά όμως οι νεώτεροι είχαν σκαματίζει το να φυτεύουν. Τώρα όμως πάλι, οι νεώτεροι της Τρίτης σειράς άρχισαν να φυτεύουν και τώρα βλέπουμε να φέρνουν με φορτηγά αυτοκίνητα φυτόνια (δεν δρύλεια) σε χαμηλά σχήματα, έτοιμα υπολισμένα, όπου σε λίγα χρόνια θα δοίμε πάλι τον μερά της Νέας Τρίγλιας να θυμίζει τον μερά της Παλιάς Τρίγλιας.

Κι έτσι οι μεταγενέστεροι θα δοθούν πάλι ότι τους τράβηξαν οι ρίζες της παλιάς μας πατρίδας Τρίγλιας.

ΣΤΑΥΡΟΣ Δ. ΜΑΡΓΑΡΙΤΗΣ
Νέα Τρίγλια Χαλκιδικής

Τριήμερη έκδρομή στη Ραφήνα

Ο Σύλλογος Τριγλιανών Θεσσαλονίκης και το παράρτημα του Συλλόγου Ν. Τρίγλιας θα πραγματοποιήσει τριήμερο έκδρομή στη Ραφήνα από 7 έως 9 Σεπτεμβρίου, με συμμετοχή της φιλαρμονικής μουσικής Ν. Τρίγλιας και του Π.Ο.Τ. Νέας Τρίγλιας ο οποίος θα αγωνιστεί σε φιλικό αγώνα με την ομάδα της Ραφήνας.

Πληροφορίες στα γραφεία του Συλλόγου, Κομνηνών 21, τηλ. 236-206 και 220-484 καθημερινώς πλην γιορτές και Κυριακές από 10-12 π.μ.

Έκδρομή του παραρτήματος Ραφήνας

Το παράρτημα του Συλλόγου Ραφήνας στις 17 Σεπτεμβρίου θα πραγματοποιήσει έναήμερη έκδρομή στην Κωνσταντινούπολη - Προύσσα και στη γενέτειρά μας παλαιά Τρίγλια.

Πετράλωνα και Κρήνη

Βορειοδυτικά της Τρίγλιας και σε απόσταση κάπου 8 χιλιομέτρων, βρίσκονται τα χωριά Πετράλωνα και Κρήνη, το ένα κοντά στ' άλλο. Οι κάτοικοι των Πετράλωνων είναι Πόντιοι, της δε Κρήνης εντόπιοι. Τα χωριά αυτά υπέφεραν από έλεψη νερού και προπαντός τα Πετράλωνα.

Τα Πετράλωνα είναι κτισμένα στις πρόποδες του βουνού Κατσίκα και σε αρκετό ύψομετρο από τη θάλασσα. Η τύχη τα ευνόησε όταν τυχαία ανακαλύφθηκε από δικό τους κάτοικο το σπήλαιο και έγινε άφορμή αυτό να αξιοποιηθεί ο τόπος τους. Οι κάτοικοι παλιά υπέφεραν τα πάνδυνα, διότι δεν υπήρχαν

ούτε δρόμος ούτε νερό.

Το 1965, έπειτα από τις άοκνες προσπάθειες του καθηγητή κ. Άρη Πουλιανού, αρχαιολόγου - παλαιοντολόγου και του κοινοτικού συμβουλίου των Πετράλωνων, κατορθώθηκε ν' ασφαλτοστρωθεί κάπου 5 χιλιόμετρα δρόμος, με αποτέλεσμα να συνδεθούν με την κεντρική αρτηρία της νότιας Χαλκιδικής.

Πρόσφατα και χάρη θέβαια του σπηλαίου, κτύπησαν πομόνες και έβγαλαν νερό.

Έτσι οι κάτοικοι θα άσχοληθούν και με άλλες καλλιέργειες, όπως με τη δεντροφυτεία, γιατί τώρα με τον τουρισμό καταφτάνει πολλοί ξένος κόσμος και θα πάρει αξία ο τόπος τους.

ΣΤΑΥΡΟΣ Δ. ΜΑΡΓΑΡΙΤΗΣ
Νέα Τρίγλια Χαλκιδικής

Τούρκος γυμνασιάρχης επισκέφθηκε τη Ραφήνα και τη Νέα Τρίγλια

Στις 18 Αυγούστου 1981 επισκεφθηκε τη Ραφήνα ο Τούρκος γυμνασιάρχης της σημερινής Παλιάς Τρίγλιας. Ο Τούρκος εκπαιδευτικός φιλοξενήθηκε από την Τριγλιανή δασκάλα Άννα Καπάκη. Στη Ραφήνα ξεναγήθηκε από το διοικητικό συμβούλιο του Συλλόγου Τριγλιανών ως και από πολλούς Τριγλιανούς, όπως τους κ.κ. Β. Βουδούρη, Θ. Πιστικίδη, Γ. Σκαρλάτο κ.ά.

Ο Τούρκος γυμνασιάρχης επισκέφθηκε και τη Νέα Τρίγλια Χαλκιδικής και έτυχε θερμότητας φιλοξενίας παρά του προέδρου της κοινότητας κ. Νικόλαο Μπαμπαροζή και πολλών συμπατριωτών κατοίκων της κοινότητας.

Βράβευση μαθητών από το παράρτημα του Συλλόγου Ραφήνας

Ο Σύλλογος Τριγλιανών (παράρτημα Ραφήνας) όπως κάθε χρόνο έτσι και φέτος βράβευσε τους μαθητές και μαθήτριες του γυμνασίου Ραφήνας που πρώτευσαν κατά τις εισαγωγικές εξετάσεις στα λύκεια.

Η τελετή της βράβευσης έγινε στα γραφεία του Συλλόγου Ραφήνας στις 15 Αυγούστου 1981.

Βραβεύθηκαν οι παρακάτω μαθητές και μαθήτριες:
Γενικό Λύκειο: Φωτεινή Μεχτάρη, Γιώργος Τσακαρίκας, Ελένη Παλπατζή και Σεβαστή Μήλα.
Τεχνικό Λύκειο: Άσημίνα Άσημομήτη, Άμαλία Γιάνναρου και Αικατερίνη Μήλα.

Ευχαριστήρια

Το Διοικητικό Συμβούλιο του Συλλόγου Τριγλιανών Θεσσαλονίκης μετά των Συμβουλίων των παραρτημάτων του Νέας Τρίγλιας και Ραφήνας, του προέδρου της κοινότητας Νέας Τρίγλιας μετά του κοινοτικού Συμβουλίου, ευχαριστούν θερμότατα τους παρακάτω συμπατριώτες και συμπατριώτισσες ως και φίλους των για τη χρηματική προσφορά τους προς το Σύλλογο και υπέρ της παιδικής χαράς Νέας Τρίγλιας καθώς επίσης και για άλλες δωρεές:

Τήν κ. Πολυξένη Άβατζά από την Άμερική για 1.500 δρχ. υπέρ της παιδικής χαράς Νέας Τρίγλιας.

Τήν κ. Φωτεινή Μπισιώτου από τη Θεσσαλονίκη για 1.000 δρχ. υπέρ της παιδικής χαράς.

Τήν κ. Μαίρη Παπαβασιλείου από την Άθήνα για 2.000 δρχ. υπέρ του Συλλόγου Τριγλιανών Θεσσαλονίκης στη μνήμη του άποθιώσαντος συζύγου της Βασιλείου αντί τριετούς μνημοσύνου.

Τήν κ. Φωφώ Παπαδοπούλου από τη Θεσσαλονίκη για 1.000 δρχ. προς το Σύλλογο Τριγλιανών Θεσσαλονίκης στη μνήμη του άποθιώσαντος άδερφου της Βασιλείου Παπαβασιλείου αντί τριετούς μνημοσύνου.

Τήν κ. Άλεξάνδρα Σαρδέλλη από τις Σέρρες για 2.000 δρχ. υπέρ της παιδικής χαράς Νέας Τρίγλιας.

Τόν κ. Σταύρο Μαθιά από τη Γλυφάδα Άθηνων για 5.000 δρχ. υπέρ της παιδικής χαράς Ν. Τρίγλιας και 1.000 δρχ. για το Σύλλογο Τριγλιανών Θεσσαλονίκης.

Τήν κ. Κίτσα Λάμπρου από τη Θεσσαλονίκη για 500 δρχ. υπέρ της παιδικής χαράς Ν. Τρίγλιας.

ΓΕΝΝΗΣΕΙΣ

Στη Θεσσαλονίκη

Ο κ. Δημήτριος Ρούσκας και η σύζυγός του Άναστασία το γένος Σταύρου Σακελλαρίδη απέκτησαν κοριτσάκι.

Ο κ. Άρμόδιος Στεργίου, γιός του προέδρου του Συλλόγου μας κ. Ιορδάνη Στεργίου, και η σύζυγός του Αικατερίνη απέκτησαν κοριτσάκι.

Στη Νέα Τρίγλια

Ο κ. Άθανάσιος Σαλλιάρης του Νικόλαου και η σύζυγός του Εύγενία απέκτησαν άγοράκι.

Ο κ. Θεόδωρος Τσίνογλου και η σύζυγός του Πηνελόπη απέκτησαν κοριτσάκι.

Ο κ. Άθανάσιος Πατέρας και η σύζυγός του Πίτσα απέκτησαν άγοράκι.

Κοινωνικά

Στις Σέρρες

Ο κ. Άλέξανδρος Κοκκινίδης του Ιωάννου και η σύζυγός του Εύτυχία απέκτησαν κοριτσάκι.

Ο κ. Δημήτριος Χριστοφορίδης και η σύζυγός του Γιούλη το γένος Χουρδάκη απέκτησαν άγοράκι.

Ο Σύλλογος Τριγλιανών Θεσσαλονίκης μετά των παραρτημάτων του Νέας Τρίγλιας και Ραφήνας εύχονται όλόψυχα στους εύτυχεις γονείς να τους ζήσουν.

ΒΑΠΤΙΣΕΙΣ

Στην Αυστραλία

Η κ. Εύδοξία Παπαμετή το γένος Χ. Κακαρίκα, από την Αυστραλία, βάπτισε την έγγονούλα της και την όνόμασε Εύδοξία.

Στη Νέα Τρίγλια

Ο κ. Στέφανος Σαράφης και η σύζυγός του Χρυσούλα βάπτισαν το άγοράκι τους και το όνόμασαν Γεώργιο. Άνάδοχος παρέστη ο κ. Έμμανουήλ Μπούρμπουλας.

Στη Ραφήνα

Ο κ. Ιωσήφ Πικουλίδης και η σύζυγός του Μαργαρίτα βάπτισαν το κοριτσάκι τους και το όνόμασαν Εύγενία. Άνάδοχος παρέστη η κ. Όλγα Βιτούλη.

Ο κ. Βασίλειος Πικουλίδης και η σύζυγός του Μαρία βάπτισαν το άγοράκι τους και το όνόμασαν Άποστολο. Άνάδοχος παρέστη η κ. Σοφία Σταυρίδη.

Ο κ. Μιχαήλ Τόλιας και η σύζυγός του Χρυσούλα βάπτισαν το άγοράκι τους και

το όνόμασαν Νικόλαο.

Ο Σύλλογος Τριγλιανών Θεσσαλονίκης μετά των παραρτημάτων του Νέας Τρίγλιας και Ραφήνας εύχονται όλόψυχα στους γονείς και άναδόχους να τους ζήσουν.

ΑΡΡΑΒΩΝΕΣ

Στη Νέα Τρίγλια

Ο κ. Φώτης Ζαμπύρης άρραβωνιάστηκε με τη δ. Καλλιόπη Στυλιανού.

Ο κ. Λεωνίδας Γιαννακάρας άρραβωνιάστηκε με τη δ. Μαίρη Παπαδοπούλου.

Ο Σύλλογος Τριγλιανών Θεσσαλονίκης μετά των παραρτημάτων του Νέας Τρίγλιας και Ραφήνας εύχονται όλόψυχα στα νέα ζευγάρια καλά στεφάνια.

ΓΑΜΟΙ

Στις Σέρρες

Ο κ. Σπύρος Κοκκινίδης του Ιωάννου παντρεύτηκε με τη δ. Σεβαστή Γεωργαλίδη.

Στη Νέα Τρίγλια

Ο κ. Χρυσόστομος Τρουπτής παντρεύτηκε με τη δ. Άσημίνα Έμμανουήλ.

Ο κ. Άναστάσιος Ίτσανίδης παντρεύτηκε με τη δ. Μελομένη Καλτσιδη.

Ο κ. Άλέξανδρος Ιωαννίδης παντρεύτηκε με τη δ. Άγγελική Κωνσταντικάκη.

Στη Ραφήνα

Ο κ. Άναστάσιος Παπαγάμος παντρεύτηκε με τη δ. Γεωργία Άρβανιτιδη. Παράνυμφος παρέστη ο κ. Λάμπρος Γεμπάμης.

Ο κ. Άπόστολος Άσθεστάρης παντρεύτηκε με τη δ. Μαρία Γερασίμου.

ΘΑΝΑΤΟΙ

Στη Ραφήνα

Πέθαναν οι παρακάτω συμ-
— Η Εύαγγελία Α. Λιρατζη.

— Ο Σταμάτιος Μ. Καβαλάρης.

— Ο Γεώργιος Θ. Καγιάς.

— Η Άναστασία Ε. Χαχολάκη.

Στην Άθήνα

— Ο Γεώργιος Νικόπουλος, 98 χρόνων.

Ο Σύλλογος Τριγλιανών Θεσσαλονίκης μετά των παραρτημάτων του Νέας Τρίγλιας και Ραφήνας εύχονται στους συγγενείς των άποθιωσάντων συμπατριωτών μας την έξ ύψους παρηγορία.

Διάλυση άρραβώνος

Ο κ. Άθανάσιος Καλοπαναγιώτης του Βασιλείου, από τη Νέα Τρίγλια, διέλυσε τους άρραβώνες του μετά την δ. Βούλα Σωτ. Άφραντή λόγω άσυμφωνίας χαρακτήρων.

ΠΕΝΘΗ

Πέθανε και κηδεύτηκε στην Άθήνα ο Γεώργιος Νικόπουλος, 98 χρόνων. Ήταν ο πιο γηραιός δάσκαλος της γενετήρας μας Παλιάς Τρίγλιας και διακρινόταν για το ήθος και τον έξαιρετο χαρακτήρα του.

Στην κηδεία του μεταξύ των συγγενών και φίλων ως και παλαιών μαθητών του, παρέστη σύσσωμο το Συμβούλιο του παραρτήματος του Συλλόγου Ραφήνας, ο δε πρόεδρος του κ. Διογένης Παλπατζής κατέθεσε στεφάνι στη μνήμη του θανόντος για τις προσφερθείσες πολλαπλές υπηρεσίες του στους συμπατριώτες μας.

ΓΡΑΦΕΙΟΝ ΓΕΝΙΚΟΥ ΤΟΥΡΙΣΜΟΥ
«ΧΑΛΚΙΔΙΚΗ ΤΟΥΡΕ»
ΤΟΥΡΙΣΜΟΣ — ΔΙΑΒΑΤΗΡΙΑ
ΠΟΥΛΜΑΝ — ΕΙΣΙΤΗΡΙΑ
ΕΚΔΡΟΜΑΙ
ΒΑΣΙΛΕΙΟΣ ΑΡΑΠΟΓΛΟΥ
ΝΕΑ ΜΟΥΔΑΝΙΑ
ΤΗΛ. (0373) 21062 - 21679

ΤΑΞΙΔΙΑ ΕΚΔΡΟΜΕΣ
 ΓΡΑΦΕΙΟΝ ΓΕΝΙΚΟΥ ΤΟΥΡΙΣΜΟΥ
 «ΚΕΝΤΑΥΡΟΣ ΕΞΗΡΕΣ»
ΑΘΑΝΑΣΙΟΣ Ν. ΓΑΡΙΒΑΛΔΗΣ
 Κομνηνών 80
 Καλαμαριά
 Γραφ. 412.432-411.274
 Οικίας 415.018
 ΤΕΛΕΧ 412.910
 Θεσσαλονίκη

ΕΠΙΠΛΩΣΕΙΣ ΜΗΤΣΟΣ (ΦΡΑΓΚΟΣ)
Γ. ΓΑΚΙΔΟΥ — Θ. ΘΕΟΧΑΡΙΔΗΣ
 Κρεβατοκάμαρες — Σαλόνια — Τραπεζαρίες —
 Βιβλιοθήκες — Έπιπλα έτοιμα και επί παραγγελία
 ΓΡΗΓ. ΖΑΛΙΚΗ 10 (ΰπισθεν Καράβων Σαράι)
 Τηλέφωνο 266-886, ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗ

ΣΥΓΧΡΟΝΟΝ ΒΟΥΛΚΑΝΙΖΑΤΕΡ
 ΣΥΓΚΟΛΛΗΣΕΙΣ ΠΑΝΤΟΣ ΕΙΔΟΥΣ
 ΕΛΑΣΤΙΚΩΝ ΤΡΟΧΟΦΟΡΩΝ
 ΕΜΠΟΡΙΑ ΕΛΑΣΤΙΚΩΝ ΠΑΝΤΟΣ ΕΙΔΟΥΣ
ΑΝΑΣΤΑΣΙΟΣ ΚΑΜΠΑΣ
 Νέα Τρίγλια Χαλκιδικής — Τηλ. (0373) 51-234

ΚΕΝΤΡΟ ΕΛ. ΣΠΟΥΔΩΝ
ΠΑΣΤΕΡ
 ΤΣΙΜΙΣΚΗ - ΧΑΨΑ 8 & ΤΣΙΜΙΣΚΗ 16
 ΤΗΛ.: 520255, 517250, 236163
ΛΕΙΤΟΥΡΓΟΥΝ ΤΑ ΤΜΗΜΑΤΑ Α' ΜΕΤΑΛΥΚΕΙΑΚΑ
 1. ΗΛΕΚΤΡΟΝΙΚΩΝ ΔΙΕΤΟΥΣ ΦΟΙΤΗΣΕΩΣ ΜΕ ΠΛΗΡΗ ΕΙΔΙΚΕΥΣΗ ΣΤΗΝ ΕΓΧΡΩΜΗ ΤΗΛΕΟΡΑΣΗ
 2. ΟΔΟΝΤΟΤΕΧΝΙΤΩΝ ΦΟΙΤΗΣΗ ΤΡΙΑ ΣΧΟΛΙΚΑ ΕΞΑΜΗΝΑ
 3. ΧΗΜΙΚΩΝ
 4. ΣΧΕΔΙΑΣΤΩΝ
 5. ΜΙΚΡΟΒΙΟΛΟΓΩΝ. (ΜΟΝΟ ΓΙΑ ΑΠΟΦΟΙΤΟΥΣ ΕΠΑΓΓΕΛΜΑΤΙΚΟΥ ΛΥΚΕΙΟΥ ΤΜΗΜΑΤΟΣ ΚΟΙΝ. ΥΠΗΡ.)
Β' ΜΕΤΑΓΥΜΝΑΣΙΑΚΑ
 1. ΟΔΟΝΤΟΤΕΧΝΙΤΩΝ ΦΟΙΤΗΣΗ ΔΙΕΤΗΣ
 2. ΣΧΕΔΙΑΣΤΩΝ
 Η ΠΡΟΙΣΤΟΡΙΑ ΤΩΝ ΣΧΟΛΩΝ «ΠΑΣΤΕΡ» ΕΙΝΑΙ ΕΓΓΥΗΗ ΤΗΣ ΣΟΒΑΡΗΣ ΕΡΓΑΣΙΑΣ ΜΑΣ

ΓΡΑΦΕΙΟΝ ΓΕΝΙΚΟΥ ΤΟΥΡΙΣΜΟΥ
ΡΑΦΗΝΑ ΤΟΥΡΕ
 Έκδόσεις εισιτηρίων από Ραφήνα για Άνδρο, Τήνο, Σύρο, Μύκονο, Πάρο, Νάξο και Χίο
 ■ ΓΙΑ ΟΜΑΔΙΚΑ ΕΙΣΙΤΗΡΙΑ «ΓΚΡΟΥΠ» ΕΙΔΙΚΕΣ ΕΚΠΤΩΣΕΙΣ
ΜΑΚΗΣ ΒΑΡΘΗΣ — ΑΡΤΕΜΙΣ ΧΑΤΖΗ
 Λιμάνι Ραφήνας
 Τηλ. (0294) 22-700 και 24-722

ΕΜΠΟΡΟΡΡΑΦΕΙΟΝ
ΜΗΤΣΟΥ ΓΑΒΡΙΗΛ
(ΒΙΛΗΣ)
 Κομνηνών 21 - ΤΗΛ. 220.484
 Θεσσαλονίκη

Η γενική συνέλευση μετόχων της Εθνικής Τραπέζης

Στις 30 Μαΐου πραγματοποιήθηκε η έτησια τακτική Γενική Συνέλευση των Μετόχων της Εθνικής Τραπέζης της Ελλάδος. Κατά τη διάρκεια της ο Διοικητής του Ίδρυματος κ. Ευθύμιος Χριστοδούλου, με την παρουσία των Υποδιοικητών κ.κ. Παναγιώτη Τζαννετάκη και Ίωάννη Καλλιμασιώτη και των λοιπών μελών του Διοικητικού Συμβουλίου, διάβασε την έκθεση των πεπραγμένων της Τραπέζης κατά τον προηγούμενο χρόνο 1980.

Μιλώντας στους μετόχους ο Διοικητής κ. Ε. Χριστοδούλου είπε ότι η παγκόσμια οικονομία αντιμετωπίζει τις δυσχέρειες μιας γενικότερης προσαρμογής στη νέα πραγματικότητα, που δημιουργήθηκε από την ενεργειακή κρίση, τα νομισματοπιστωτικά προβλήματα, τις ανακατατάξεις στο διεθνή καταμερισμό της οικονομικής δραστηριότητας και την ανακατανομή του παγκοσμίου εισοδήματος. Η γρήγορη προσαρμογή, με τις μικρότερες δυνατότες επιπτώσεις, αποτελεί τη μεγαλύτερη πρόκληση για το προσεχές μέλλον.

Αναφερόμενος ο κ. Χριστοδούλου στην πορεία της ελληνικής οικονομίας είπε, ότι

και αυτή άντανακλά σε μεγάλο βαθμό τα διεθνή φαινόμενα. Έτσι αναμένονται ενόικοι αντίκτυποι από την καλύτερευση της διεθνούς συγκυρίας, τα νέα αναπτυξιακά κίνητρα για τη βιομηχανία—βιοτεχνία και την εισροή πόρων από την Κοινότητα, ενώ το στεγαστικό πρόγραμμα θα συντελέσει στην αναθέρμανση της οικοδομικής δραστηριότητας με ενόικες επιπτώσεις στο δευτερογενή τομέα γενικότερα. Αλλά και στον τομέα των υπηρεσιών διανοίγονται μεγάλες δυνατότητες προόδου. Τα περιθώρια για την οργάνωση σε σύγχρονες βάσεις, την παραγωγή σε μεγάλη κλίμακα και την προσφορά υπηρεσιών ευρωπαϊκού επιπέδου είναι ευρύτατα.

Για την πολιτική της Τραπέζης στο επισκοπούμενο έτος και την πορεία των εργασιών της ο κ. Χριστοδούλου είπε, ότι επηρεάστηκαν σημαντικά από την οικονομική συγκυρία, τη γενικότερη πιστωτική πολιτική, αλλά και τα ειδικότερα μέτρα εφαρμογής της κατά Τράπεζα.

Η χρησιμοποίηση από τις μονάδες της Εθνικής Τραπέζης τελειότερων ηλεκτρονικών συστημάτων αποτελεί έ-

πίσης απαραίτητο όρο για τη δημιουργία σύγχρονης τραπεζικής υποδομής. Η πιό σημαντική ηλεκτρονική εφαρμογή είναι το σύστημα άμεσης συνδέσεως των συναλλακτικών θυρίδων στα καταστήματα με τον κεντρικό ηλεκτρονικό υπολογιστή (ON LINE). Το σύστημα εφαρμόζεται στην τελειότερη μορφή, που περιλαμβάνει την ενήμερωση του λογαριασμού των πελατών την ίδια ακριβώς ώρα που γίνεται η συναλλαγή στις θυρίδες (REAL TIME). Το ίδιο αποτελεί καινοτομία ακόμη και για μεγάλες ευρωπαϊκές Τράπεζες. Εξάλλου, βελτιώνεται ήδη το σύστημα τηλεπικοινωνιακής συνδέσεως των καταστημάτων με τον κεντρικό υπολογιστή με σκοπό την αποτελεσματικότερη εξυπηρέτηση των συναλλαγών.

Η βελτίωση των συστημάτων διοικήσεως αποτελεί επίσης αντικείμενο σοβαρών προσπαθειών. Αποφασιστική σημασία για το διοικητικό έκτακτο έργο της Τραπέζης έχει η πρόσφατη εισαγωγή του μακροχρόνιου σχεδιασμού—προγραμματισμού (CORPORATE PLANNING).

Καταλήγοντας ο κ. Χριστοδούλου είπε, ότι η Εθνική Τράπεζα συμπληρώνει φέτος 140 χρόνια πορείας παράλληλης με την πορεία της Ελλάδος. Σε κάθε περίοδο του μακρού αυτού βίου η δραστηριότητα της Τραπέζης συνδέεται στενά με τους καταθέτες και τους μετόχους, που την τιμούν με την εμπρακτική εκδήλωση της μεγάλης εμπιστοσύνης, με την πελατεία που αξιοποιεί παραγωγικά την εθνική αποταμίευση με τη διοίκηση, τους λειτουργούς και το προσωπικό που προσφέρουν την αφοσίωση, τις ιδέες, την ανάληψη των ευθυνών και την άκαταπόνητη εργασία. Οι υποχρεώσεις της Τραπέζης απέναντι στους αυτούς και η εθούνη της για την προστασία των συμφερόντων τους είναι μεγάλη.

ΑΝΑΚΟΙΝΩΣΗ - ΕΚΚΛΗΣΗ

Του Συλλόγου Τριγλιανών Θεογονίας

Ο Σύλλογός μας στην προσπάθειά του να φέρει στη στέγη του όλους τους συμπατριώτες μας του εσωτερικού και του εξωτερικού, παρακαλεί όλα τα μέλη του όπως μεριμνήσουν και ενδιαφερθούν να μας στείλουν διευθύνσεις συμπατριωτών που δεν λαμβάνουν την εφημερίδα, για να τους γράψουμε μέλη και να τους στείλουμε αυτήν.

Επίσης, όσοι συμπατριώτες μας αλλάζουν διευθύνσεις να μας το γνωρίζουν.

Όσοι διαμένουν εκτός της Θεσσαλονίκης, της Ραφήνας και της Νέας Τρίγλιας, να μας γνωρίζουν τα κοινωνικά των συμπατριωτών μας, ητοι γάμους, βαφτίσεις, κηδείες, διακρίσεις στα γράμματα και στον αθλητισμό, ως και τις κοινωνικές εκδηλώσεις, για να τις δημοσιεύουμε στα «Τριγλιανά Νέα».

Παρακαλούνται οι παλιοί Τριγλιανοί να μας περιγράψουν αναμνήσεις από την Παλαιά Τρίγλια προς δημοσίευση.

Επίσης παρακαλούμε τους συμπατριώτες μας του εξωτερικού να μας γνωρίσουν, εκτός από τις διευθύνσεις των συμπατριωτών μας πρώτης, δεύτερης και τρίτης γενεάς, τους διακρινόμενους στις επιστήμες, στον αθλητισμό και ακόμη τα κοινωνικά τους, τις εκδηλώσεις τους, τις οργανώσεις τους, τα σχετικά με τη διαβίωσή τους, φωτογραφίες και, ότι άλλο κρίνουν σκόπιμο προς δημοσίευση στα «Τριγλιανά Νέα».

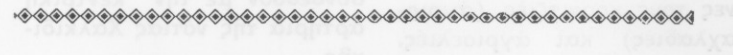
Τέλος, παρακαλούμε τους διπλοδήπουλες διαμένοντας συμπατριώτες μας επιστήμονες, όπως και αποστειλουν εκλαϊκευμένη μελέτη επί σχετικού αντικειμένου της ειδικότητάς τους προς δημοσίευση.

Ο Σύλλογός μας θέσκει στην εχάριστη θέση να γνωρίσει σε όλους τους συμπατριώτες και συμπατριώτισσές μας, ότι πέτυχε πλήρως να ανταποκριθεί στους

επιδικώμενους σκοπούς της συνέλευσης όλων των συμπατριωτών μας και με την εφημερίδα του τα «Τριγλιανά Νέα» να μεταφέρει τον παλλμό της χαμένης, ιστορικής, άγασπημένης και υπέροχης Παλαιάς Τρίγλιας, τόσο στους παλιούς όσο και στους απογόνους τους, όπουδήποτε και αν βρίσκονται.

Το Διοικητικό Συμβούλιο του Συλλόγου ως και τα Συμβούλια των παραρτημάτων του Νέας Τρίγλιας και Ραφήνας, ζητούν από εσάς την ήθική και ύλική σας συμπαράσταση για να μπορέσουν να αναπτύξουν ακόμη περισσότερο τη δράση τους και το ιερό έργο που επιτελούν.

Το Διοικητικό Συμβούλιο

ΠΑΝΗΓΥΡΙΣ

Αγίας Παρασκευής

στη Νέα Τρίγλια

Το εξωκλήσι της Αγίας Παρασκευής στη γραφική τοποθεσία «Ξυνή» της Νέας Τριγλίας Χαλκιδικής

Στο γραφικό εξωκλήσι της Αγίας Παρασκευής, στην τοποθεσία «Ξυνή» της Νέας Τρίγλιας, την παραμονή της γιορτής ημέρα Σάββατο 25 Ιουλίου 1981 έγινε με θεία κατανύξη ο έσπερινος με αρτοκλασία και στη συνέχεια ακολούθησε η περιφορά της σεπτής εικόνας μέχρι της κεντρικής πλατείας και επιστροφή δι' άλλης οδού.

Με τους ιερείς με την ιερά εικόνα και στη συνέχεια πλήθος πιστών συμπατριωτών καθώς και κατοίκων των γύρω κοινοτήτων. Έπικεφαλής όλων αυτών ήταν ο πρόεδρος της κοινότητας κ. Μπαμπούνης Νικόλαος με τα μέλη των κοινοτικών συμβούλων του, ο πρόεδρος του Συλλόγου Τριγλιανών Θεσσαλονίκης κ. Ί. Στεργίου με τα μέλη του Διοικητικού Συμβουλίου του Συλλόγου, ο πρόεδρος του παραρτήματος του Συλλόγου Ν. Τρίγλιας κ. Γ. Καραγιάννης με όλους επίσης τους συμβούλους του παραρτήματος, ο διοικητής του αστυνομικού τμήματος Ν. Τρίγλιας ως και πολλοί άλλοι έκλεκτοι συμπατριώτες και συμπατριώτισσες.

Κατά την περιφορά προηγείται η φιλαρμονική μουσική (μπάντα) της Νέας Τρίγλιας με τον αρχιμουσικό κ. Φώτη Τσιρακίδη, τα έξαπτερυγα

Μετά το πέρας της περιφοράς η φιλαρμονική μουσική Ν. Τρίγλιας μετέβη στην πλατεία μπροστά στο κοινοτικό κατάστημα και παρουσία πολλών συμπατριωτών έπαιξε πάρα πολλά μουσικοχορευτικά κομμάτια σχεδόν δύο ώρες προς ψυχαγωγία όλων των παρισταμένων, χαρίζοντας έτσι μεγάλη ευχαρίστηση και πολύ ένθουσιασμό άποσπώντας τα πλέον θερμά και ζωηρά χειροκροτήματα.

Οι οικονομικοί ένισχυτές του Συλλόγου

Ο Σύλλογος Τριγλιανών Θεσσαλονίκης μετά των παραρτημάτων του Ν. Τρίγλιας και Ραφήνας εύχαριστούν θερμότατα όλους τους παρακάτω οικονομικούς ένισχυτές του Συλλόγου μας:

Σοφία Καλπάκη, Μαίρη Παπαθωασιλείου, Φωφώ Παπαδοπούλου, Στέλιο Ζαγκλιβερινό, Θεόδωρο Βαμβακά, Έλένη Παπαδημητρίου, Αθανάσιο Πιστικίδη, Αλεξάνδρα Σαρδέλλα, Ηρακλή Δουμάνη του Χριστοφόρου, Σταύρο Μαθιά, Νικόλαο Γαριβάδη, Κίτσα Λάμπρου, Ιορδάνη Στεργίου (Αθήνα), Αρτεμής Αντωνάτου, Νίκη Παρδαλού Πόπη Λίβα και Αθηνά Κασιμάτη.

Συμπατριώτες, συμπατριώτισσες Τριγλιανοί διαβάζετε τα «Τριγλιανά Νέα» είναι ή εφημερίδα σας

ΘΥΜΑΜΑΙ

Συνέχεια από τη 2η σελίδα

πόστολο τον Τσίτερ, που καθάλα στο άλλο γύριζε από σπίτι σε σπίτι, από τσαντήρη σε τσαντήρη και από χωριό σε χωριό με μια μεγάλη τσάντα γεμάτη φάρμακα για να ανακουφίσει τους άρρωστους.

Θυμάται ακόμη που μαζί με το φίλο και συμμαθητή του (κατά τι μεγαλύτερο) Χρυσό Λέου πήγαν να βοσκίσουν γελάδια στο κοπάδι του έντόπιου Βασίλη Παπα μόνο για να φάνε ψωμί και για να ζευγάρι τσαρούχια. Αλλά ο μικρός μας ήταν πολύ μικρός, δεν μπορούσε να κρατήσει δουκέντρα και φύλαγε μόνο τα γελάδια όταν οι μεγάλοι βοσκοί κοιμόνταν το μεσημέρι κάτω από τα πλατάνια ή κοντά στο Μετόχι, στο μικρό λοφίσκο κάτω από τις έλιές, κάπου εκεί προς το Κιουτσούκ Σουφλάρι.

Μια βδομάδα περίπου η δέκα μέρες το πολύ κράτησε αυτή η δουλειά.

Ο μικρός απολύθηκε γιατί δεν μπορούσε να προσφέρει στη δουλειά, ενώ του Λέου του έκαναν και τσαρούχια και έμεινε περισσότερο στη δουλειά.

Θυμάται ακόμη που πήγαιναν μετά το θέρος με τον πατέρα του το άλλο στο τσάρι τα θράδια και κοιμόντουσαν στα χωράφια.

Θυμάται τη ρεματιά πίσω από το χωριό, εκεί που είναι τώρα η γέφυρα. Φαντάζεται που οι όχθες της ήταν γεμάτες τρύπες και μπενόβγαιναν

μέσα κάτι ώραία πολύχρωμα πουλιά.

Θυμάται, θυμάται, θυμάται και πόσα δεν θυμάται και πόσα να γράψει τώρα, κι αυτή ακόμη τη στιγμή που γράφει και πάλι θυμάται, θουρκώνουν τα μάτια του κι ας μην είναι πιά παιδί.

Γι' αυτό οι τακτικές του τώρα πιά επισκέψεις στη Νέα Τρίγλια δεν είναι ένα άλλο ταξίδι άναψυχής, είναι ένα προσκύνημα για πρόσωπα και πράγματα, είναι μια ικανοποίηση, μια έκτόνωση, μια ψυχική ανάγκη, ένα φρεσκάρισμα των άναμνήσεων.

Γιατί εκεί συναντάει συγγενείς και φίλους πολυαγαπημένους, που κοντά τους νιώθει να ξαναγίνεται το μικρό παιδί της εποχής εκείνης και περιμένει να ξανακουσει τη λατέρνα του Κιότι και του Ίμπριλη, να ξαναδεί το δάσκαλό του τον Μιλτιάδη στην πλατεία, να ξαναδεί τους θεούς του, τον Γιώργη, τον Κώστα, τον Μπαλάση, τον Βιάδη τον Κάλφα, τον γέρο Πελαδαρινό και την κυρά Κατίνα του Πατέγα, τη θεία Σμαρώ, τη θεία Σοφία, τη θεία Έλισάβετ, τον Κοκαλά, τον Χρυσάφιδη, τον Γκίκογλη, τον Φιλαλήθη, τον Γιατζητζόγλου, τους Παπαγιώργηδες και τόσους και τόσους άλλους από τους παλιούς που έφυγαν.

Αλλά αρκετά σας κούρασε. Αυτά που θυμάται (το παιδί) είναι άτέλειωτα. Ίσως στο άλλο φύλλο να συνεχίσει.

ΑΘ. ΠΙΣΤΙΚΙΔΗΣ

Ανακοίνωση του Συλλόγου

Συμπατριώτες Τριγλιανοί, αποστείλατε τη συνδρομή σας προς ένισχυση του Συλλόγου μας αυτοπροσώπως ή ταχυδρομικά στα γραφεία μας, Κοιμητών 21, 1ος όροφος, άρ. γραφείου 6, τηλ. 236-206 και 220-484 καθημερινά έκτός από Κυριακές και γιορτές, από τις 10 έως τις 12 π.μ.

Ανακοίνωση

Παρακαλούμε θερμά όλους τους συμπατριώτες και συμπατριώτισσες Τριγλιανούς κατοικούντες στο εξωτερικό και στο εσωτερικό, οι όποιοι διακρίθηκαν στις επιστήμες και τέχνες και αναδείχθηκαν σε κάποια κοινωνική θέση, να μας αποστείλουν το ταχύτερον βιογραφικό σημείωμά τους ή δυνατόν και μία προσωπική τους φωτογραφία προς δημοσίευση στα «Τριγλιανά Νέα», για την αλληλογνωριμία μεταξύ των συμπατριωτών μας Τριγλιανών.

ΕΠΙΠΛΟΗΛΕΚΤΡΙΚΗ

Σαλονία — Έγχρωμες — Τηλεοράσεις —

Μοτοποδήλατα —

Στερεοφωνικά συγκροτήματα

ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΓΕΩΡ. ΠΗΓΗΤΣΑΚΗΣ

ΤΗΛ. Ν. ΤΡΙΓΛΙΑ 0373 51-260, 51-660

ΤΗΛ. Ν. ΠΛΑΓΙΑ 0373 31-209, 31-210

● Έλαστικά — Βουλκανιζατέρ —

ηλεκτρονική ζυγοστάθμιση

ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ ΚΑΡΑΠΑΝΤΑΖΗΣ

Ίασονίδου 16 — Θεσσαλονίκη

Τηλ. καταστήματος 211-720, οικίας 212-010

● Οικιακά ηλεκτρικά συσκευαί —

Έγχρωμες τηλεοράσεις — Φωτιστικά

ΑΔΕΛΦΟΙ ΚΟΚΚΑΛΑ Ο.Ε.

ΥΨΗΛΑΝΤΟΥ 47, ΝΕΑ ΕΛΒΕΤΙΑ — ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗ

Τηλέφωνο 423-311

● Έλαιοχρωματισμοί — πλακίδια —

ταπετσαρίες τοίχου — ψευδοροφάι

ΧΡΥΣΟΣΤΟΜΟΣ ΤΡΟΥΠΤΣΗΣ

Οικία 25η Μαρτίου 23, τηλέφ. 851-266, Θεσσαλονίκη